

32000Y0311(03)

Obavijest Komisije o primjeni članka 87. i 88. Ugovora o osnivanju EZ-a na državne potpore u obliku jamstava

Službeni list C 071, 11/03/2000 str. 0014-0018

Obavijest Komisije o primjeni članka 87. i 88. Ugovora o osnivanju EZ-a na državne potpore u obliku jamstava
(2000/C 71/07)

1. UVOD

1.1. U ovoj obavijesti navodi se pristup Komisije državnoj potpori u obliku jamstava. Jamstva se obično povezuju s kreditima i drugim financijskim obvezama koje dužnik ugovara s vjerovnikom. Međutim, ova obavijest obuhvaća sve oblike jamstava, bez obzira na njihovu pravnu osnovu i transakciju koju pokrivaju. Jamstva se mogu izdavati kao pojedinačna jamstva ili kao jamstva u okviru plana. Ako se radi o potpori, ta potpora u većini slučajeva koristi dužniku. Međutim, u određenim okolnostima, potpora isto tako može biti odobrena vjerovniku.

1.2. Ova se obavijest primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 295., te na taj način ne dovodi u pitanje pravila država članica koja reguliraju sustav vlasništva nad imovinom. Komisija ima neutralan stav, što se tiče javnog ili privatnog vlasništva. Obavijest se ne odnosi na izvoznika kreditna jamstva.

1.3. 1989. godine Komisija je uputila dva pisma o državnim jamstvima državama članicama. U prvom je pismu (1) naglasila da smatra da se na sva jamstva koja je izdala neka država odnosi članak 87. stavak 1. Prema tom pismu, Komisija mora biti izvještena o svim planovima za izdavanje ili izmjenu tih jamstava dovoljno vremena unaprijed kako bi mogla dostaviti svoje očitovanje. U drugom pismu (2), Komisija je jasno iskazala da namjerava preispitati sastavljanje planova državnih jamstava, te da o pojedinačnim jamstvima izdanim prema odobrenom planu ne bi trebalo izvješćivati. 1993. godine Komisija je prihvatila priopćenje (3) koje se isto tako odnosi na pitanje jamstava.

1.4. Stečeno iskustvo ukazuje da bi trebalo preispitati politiku Komisije na tom području. Ova obavijest zamjenjuje dva pisma Komisije iz 1989. i stavak 38. priopćenja Komisije iz 1993. Njegova je svrha pružiti državama članicama detaljnija načela na kojima Komisija namjerava temeljiti svoje tumačenje članka 87. i 88., te njihovu primjenu na državna jamstva. Komisija na taj način namjerava učiniti svoju politiku koja se odnosi na to područje što transparentnijom i tako osigurati predvidivost svojih odluka i jednaki tretman.

2. PRIMJENJIVOST ČLANKA 87. STAVKA 1.

2.1. Potpora dužniku

2.1.1. Korisnik potpore je obično dužnik. Državno jamstvo omogućava dužniku postizanje boljih financijskih uvjeta za kredit od onih koji su inače dostupni na financijskim tržištima. Uz pomoć državnog jamstva, dužnik obično može postići niže kamatne stope i/ili može ponuditi manje osiguranje. U nekim slučajevima, dužnik ne bi bez državnog jamstva pronašao financijsku instituciju spremnu da mu pozajmi novac ni pod kojim uvjetima. Državna jamstva mogu tako olakšati sklapanje novih poslova i omogućiti nekim trgovačkim društvima da dođu do novca kako bi započela s novim poslovima ili jednostavno nastavila poslovati, umjesto da budu likvidirana ili restrukturirana, na taj način narušavajući konkurentnost. Državna jamstva su na taj način, u općem smislu, obuhvaćena člankom 87. stavkom 1. ukoliko utječu na trgovinu između država članica i ukoliko nije plaćena tržišna premija.

2.1.2. Pogodnost državnog jamstva jest ta da rizik povezan s jamstvom snosi država. Za to prihvaćanje rizika od strane države, u normalnim okolnostima, trebalo bi platiti odgovarajuću

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

premiju. Ukoliko se država odrekne te premije, to predstavlja pogodnost za trgovačko društvo i iscrpljivanje resursa države. U skladu s tim, čak i ukoliko se nikad ne izvrši plaćanje prema uvjetima iz jamstva, svejedno se može govoriti o državnoj potpori prema članku 87. stavku 1. Potpora se pruža u trenutku kada se izdaje jamstvo, a ne u trenutku kada se poziva jamstvo na naplatu ili u trenutku kada se izvršava plaćanje prema uvjetima iz jamstva. Predstavlja li jamstvo državnu potporu ili ne, te ukoliko predstavlja, koliki je mogući iznos te državne potpore, potrebno je procijeniti u trenutku kada se izdaje jamstvo.

2.1.3. Povoljnije uvjete financiranja koje ostvaruje društvo čiji pravni oblik isključuje stečajni postupak ili druge postupke u slučaju nesolventnosti, ili osigurava eksplicitno državno jamstvo ili Komisija pokrivanje gubitaka od strane države isto tako smatra potporom u obliku jamstva. Isto se odnosi na stjecanje udjela u društvu od strane države, ukoliko je prihvaćena neograničena odgovornost umjesto uobičajene ograničene odgovornosti (4).

2.1.4. Članak 87. stavak 1. obuhvaća potporu koju pruža država članica ili koja se pruža pomoću državnih resursa. Na taj način, jednako kao i kod ostalih oblika mogućih potpora, jamstva koja izdaje država direktno, odnosno središnja država, regionalna ili lokalna uprava, kao i jamstva koja izdaju društva u kojima državna tijela imaju značajni utjecaj, mogu predstavljati državnu potporu.

2.2. Potpora vjerovniku

2.2.1. Iako je obično korisnik potpore dužnik, nije moguće isključiti da u određenim okolnostima i vjerovnik može imati korist od potpore. U tom slučaju, Komisija će zasigurno to uzeti u obzir.

2.2.2. Na primjer, ukoliko se državno jamstvo izdaje *ex post* s obzirom na kredit ili drugu već preuzetu financijsku obvezu, a da uvjeti tog kredita ili financijske obveze nisu usklađeni, ili ukoliko se jedan kredit s jamstvom koristi za otplatu istoj kreditnoj instituciji drugog kredita koji nema jamstvo, u tom slučaju to isto može biti potpora vjerovniku, ukoliko je osiguranje kredita povećano. Takva potpora može koristiti vjerovniku i narušiti konkurentnost, te je u pravilu obuhvaćena člankom 87. stavkom 1., ukoliko ima utjecaja na trgovinu između država članica.

3. IZNOS POTPORE

3.1. U slučaju pojedinačnog državnog jamstva, element potpore mora biti procijenjen s obzirom na pojedinosti jamstva i kredita (ili druge financijske obveze). Relevantni čimbenici posebno uključuju trajanje i iznos jamstva i kredita, rizik neizvršenja obveze od strane dužnika, cijenu koju je dužnik platio za jamstvo, karakter bilo kojeg ponuđenog instrumenta osiguranja, način i vrijeme kada bi državno jamstvo moglo biti pozvano u svrhu plaćanja duga, te sredstva (npr. proglašenje stečaja) koja država može koristiti za povrat novca kojeg je dužnik dugovao kada je jamstvo pozvano na naplatu.

3.2. Novčana bespovratna sredstva ekvivalentna jamstvu za kredit u određenoj godini mogu se računati:

- na isti način kao i bespovratna sredstva ekvivalentna besamatnom kreditu, gdje subvencija kamata predstavlja razliku između tržišne kamatne stope i stope postignute zahvaljujući državnom jamstvu, nakon što se odbiju sve plaćene premije, ili
- kao razlika između (a) neotplaćenog iznosa za koji se jamči, pomnoženog s faktorom rizika (vjerojatnost neizvršenja obveze) i (b) svake plaćene premije, odnosno (zajamčeni iznos x rizik) – premija, ili
- pomoću bilo koje druge objektivno opravdane i općeprihvaćene metode.

Za pojedinačna jamstva, prva bi metoda trebala u načelu predstavljati standardni način izračuna, a za planove jamstava druga metoda.

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Faktor rizika bi se trebao temeljiti na iskustvu neizvršavanja obveze prema kreditima odobrenim pod sličnim okolnostima (sektor, veličina poduzeća, razina opće gospodarske aktivnosti). Godišnje protuvrijednosti bespovratnih sredstava treba diskontirati na njihovu sadašnju vrijednost primjenom referentne stope, zatim ih treba zbrojiti da bi se dobila ukupna protuvrijednost bespovratnih sredstava.

Ukoliko, u vrijeme kada se odobrava kredit, postoji velika vjerojatnost da dužnik neće izvršiti svoju obvezu, npr. zbog toga jer ima financijskih poteškoća, vrijednost jamstva može biti onolika koliki je iznos efektivno pokriven tim jamstvom.

3.3. Ukoliko je financijska obveza u potpunosti pokrivena državnim jamstvom, vjerovnik je manje motiviran da pravilno procijeni, osigura i minimizira rizik koji proizlazi iz kreditiranja, te posebice da ispravno procijeni kreditnu sposobnost dužnika. Takvu procjenu rizika isto tako ne mora uvijek izvršiti jamac, uslijed nedostatka sredstava. Nedostatak motivacije za minimiziranje rizika nevratanja kredita može potaknuti vjerovnike da ugovore kredite s većim komercijalnim rizikom od uobičajenog te se na taj način može povećati iznos jamstava s većim rizikom u državnom portfelju.

3.4. Komisija predlaže da bi barem 20% iznosa nepokrivenog državnim jamstvom moglo poslužiti kao odgovarajuće ograničenje koje bi potaknulo vjerovnike da pravilno procjenjuju kreditnu sposobnost dužnika (5), da pravilno osiguraju svoje kredite, te da minimiziraju rizik povezan s transakcijom (6). Komisija će stoga, u pravilu, kritički preispitati sva jamstva koja u potpunosti (ili gotovo u potpunosti) pokrivaju financijsku transakciju.

3.5. U slučaju planova državnih jamstava, posebne karakteristike pojedinačnih slučajeva ne moraju biti poznate u vrijeme procjene plana. U takvim okolnostima, element potpore potrebno je procijeniti s obzirom na odredbe planova koje se, između ostalog, odnose na maksimalan iznos i trajanje kredita, kategoriju poduzeća, te vrstu raspoloživog projekta, instrument osiguranja koji se traži od dužnika, premiju i kamatne stope koje oni plaćaju.

4. UVJETI KOJI ISKLJUČUJU POSTOJANJE POTPORE

4.1. Pojedinačno jamstvo ili plan jamstava izdanih od strane države nisu obuhvaćeni člankom 87. stavkom 1. kada ne postoji potpora koja koristi određenim trgovačkim društvima ili proizvodnji određenih dobara. U tim slučajevima, obavijest države članice nije neophodna. Isto tako, jamstvo ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1. kada ta mjera ne utječe na trgovinu između država članica.

4.2. Komisija smatra da zadovoljenje svih sljedećih uvjeta osigurava da pojedinačno državno jamstvo ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1.:

- (a) dužnik nema financijskih poteškoća;
- (b) dužnik bi u osnovi bio u mogućnosti dobiti kredit po tržišnim uvjetima na financijskim tržištima bez bilo kakve intervencije države,
- (c) jamstvo je povezano s posebnom financijskom transakcijom, jamstvo je za fiksni maksimalni iznos, ne pokriva više od 80% neotplaćenog kredita ili druge financijske obveze (osim za obveznice i slične instrumente) i nije otvoreno;
- (d) tržišna cijena jamstva je plaćena (koja odražava, između ostalog, iznos i trajanje jamstva, instrument osiguranja kojeg je ponudio dužnik, financijski položaj dužnika, sektor poslovanja i izgleda, stopu neispunjenja obveze, te ostale ekonomske uvjete).

4.3. Komisija smatra da zadovoljenje svih sljedećih uvjeta osigurava da plan državnih jamstava ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1.:

- (a) plan ne dozvoljava izdavanje jamstava dužnicima koji imaju financijskih poteškoća;
- (b) dužnici bi u osnovi bili u mogućnosti dobiti kredit po tržišnim uvjetima na financijskom tržištu bez bilo kakve intervencije države;

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

- (c) jamstva su povezana s posebnom financijskom transakcijom, jamstva su za fiksni maksimalni iznos, ne pokrivaju više od 80% svakog neotplaćenog kredita ili druge financijske obveze (osim za obveznice i slične instrumente), i nisu otvorena;
- (d) uvjeti plana temelje se na realnoj procjeni rizika tako da ga premije koje plaća društvo korisnik čine, u svakom pogledu, samofinancirajućim;
- (e) plan određuje uvjete pod kojima će se izdavati buduća jamstva, te da se cjelokupno financiranje plana preispita barem jednom godišnje;
- (f) premije pokrivaju i normalne rizike povezane s izdavanjem jamstva, i administrativne troškove plana, uključujući normalan povrat od kapitala, ukoliko država osigurava početni kapital za sastavljanje plana.

4.4. Neispunjavanje bilo kojeg od uvjeta navedenih u točkama 4.2. i 4.3. ne znači da se takvo jamstvo ili plan jamstava automatski smatra državnom potporom. Ukoliko postoji sumnja predstavlja li jamstvo ili plan jamstava državnu potporu, o tome je potrebno izvijestiti.

4.5. U određenim okolnostima planira se korištenje državnih jamstava kako bi se omogućilo društvima, a posebice malim i srednjim poduzećima, dobivanje kredita koje ne bi dobili na tržištu. Poduzeća mogu tek započinjati poslovati, brzo se širiti ili to mogu biti mala poduzeća koja stoga nisu u mogućnosti ponuditi potrebno osiguranje za kredit ili dobiti jamstvo. Mogu biti u kategoriji visoko rizičnih poduzeća (za koja se očekuje da će tek u dugom roku postati profitabilna i/ili koja imaju visoku stopu neuspjeha). To može biti, na primjer, slučaj s projektima koji se odnose na nove i inovativne proizvode ili procese. Komisija smatra da u takvim okolnostima državna jamstva, u pravilu, neće biti obuhvaćena člankom 87. stavkom 1. O državnim jamstvima izdanim u takvim okolnostima stoga je potrebno izvijestiti Komisiju dovoljno vremena unaprijed, na isti način na koji se izvješćuje o državnim jamstvima izdanim u drugim okolnostima.

5. USKLAĐENOST DRŽAVNE POTPORE U OBLIKU JAMSTAVA SA ZAJEDNIČKIM TRŽIŠTEM

5.1. Državna jamstva u okviru članka 87. stavka 1. Komisija mora preispitati s ciljem utvrđivanja jesu li u skladu sa zajedničkim tržištem. Prije nego što je moguće izvršiti takvu procjenu usklađenosti, mora biti utvrđen korisnik potpore. Kao što je pojašnjeno u točki 2., to može biti ili dužnik ili vjerovnik ili oboje.

5.2. U većini slučajeva, jamstvo predstavlja korist za dužnika (točka 2.1.). Je li ta potpora u skladu sa zajedničkim tržištem ili ne, ispituje Komisija primjenjujući ista pravila koja se primjenjuju na mjere potpore u drugom obliku. Konkretni kriteriji za procjenu usklađenosti Komisija je pojasnila i iscrpno opisala u okviru i smjernicama koje se odnose na horizontalne, regionalne i sektorske potpore (7). Ispitivanje posebno uzima u obzir intenzitet potpore, karakteristike korisnika i ciljeve koje žele ostvariti.

5.3. Komisija će prihvatiti jamstva samo ukoliko je njihovo aktiviranje ugovorno povezano sa specifičnim odnosima koji mogu biti prisilno proglašenje stečaja društva korisnika, ili bilo koji sličan postupak. Te je uvjete potrebno ugovoriti pri početnom preispitivanju od strane Komisije predloženog jamstva u okviru uobičajenih postupaka iz članka 88. stavka 3., u fazi kada se ono odobrava. U slučaju da država članica želi aktivirati jamstvo prema uvjetima drugačijim od onih koji su ugovoreni na početku u fazi odobravanja, Komisija će aktiviranje jamstva smatrati pružanjem nove potpore o kojoj je potrebno izvijestiti prema članku 88. stavku 3.

5.4. Ukoliko jamstvo predstavlja korist za vjerovnika (točka 2.2.), potrebno je obratiti pažnju na činjenicu da bi ta potpora, u načelu, mogla predstavljati operativnu potporu.

6. POSLJEDICE KRŠENJA ČLANKA 88. STAVKA 3.

6.1. Kada država članica ne poštuje obvezu prethodnog izvješćivanja i privremenu odgodu propisanu člankom 88. stavkom 3., element potpore jamstva mora se okarakterizirati kao nezakonit u skladu s člankom 1.(f) Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. koja navodi iscrpna pravila za primjenu članka 93. Ugovora o osnivanju EZ-a (8). Što se tiče posljedica kršenja treće rečenice iz članka 88.(3), potrebno je napraviti nekoliko razlika. U sljedećim situacijama, pozicije korisnika potpore, te vjerovnika koji nisu korisnici ispituju se naizmjenično.

6.2. Prvo, kada je potpora dodijeljena nezakoniti, korisnici potpore sadržane u jamstvu snose rizik. Komisija može poduzeti privremene mjere u skladu s člankom 11. Uredbe (EZ) br. 659/1999 prije ishoda preispitivanja usklađenosti potpore. Ukoliko, nakon tog preispitivanja, Komisija ustanovi da državna potpora nije u skladu sa zajedničkim tržištem, korisnik će ju vratiti u skladu s člankom 14. Uredbe (EZ) br. 659/1999, čak i ukoliko to znači proglašenje stečaja društva.

6.3. Nadalje, korisnici potpore isto tako preuzimaju rizik na nacionalnoj razini, ukoliko treća rečenica iz članka 88. stavka 3. ima izravan učinak. Sud pravde Europskih Zajednica nekoliko je puta potvrdio da je dužnost nacionalnih sudova štititi prava dotičnih pojedinaca, kao što su konkurenti poduzeća koja primaju nezakonitu potporu, od kršenja treće rečenice članka 88. stavka 3. Nacionalni sudovi trebaju izvesti sve odgovarajuće zaključke iz nezakonitosti državne potpore dodijeljene tako da se krše proceduralna pravila Ugovora. Ako se od nacionalnog suda traži da naloži povrat nezakonite potpore, on mora u redovnom slučaju to učiniti (9).

6.4. Drugo, jamstva se razlikuju od ostalih mjera državne potpore, kao što su bespovratna sredstva ili porezne olakšice, zbog toga što u slučaju jamstava, država također stupa u pravni odnos s vjerovnikom. Stoga je potrebno razmotriti ima li činjenica da je državna potpora dodijeljena nezakonito posljedica i za treće strane. U slučaju državnih jamstava za kredite, to se uglavnom odnosi na financijske kreditne institucije. U slučaju jamstava za obveznice koje su izdane kako bi se poduzeće financiralo, to se odnosi na financijske institucije uključene u izdavanje obveznica.

6.5. Pitanje utječe li nezakonitost potpore na pravne odnose između države i treće strane, potrebno je preispitati prema nacionalnom zakonu. Nacionalni sudovi možda bi trebali ispitati sprječavaju li nacionalni zakoni poštivanje ugovora o jamstvu, a Komisija smatra da bi se u toj procjeni trebalo uzeti u obzir kršenje zakona Zajednice. U skladu s tim, vjerovnici bi mogli biti zainteresirani za provjeru, kao standardnu mjeru predostrožnosti, poštivanja pravila Zajednice o državnim potporama kad god se izdaju jamstva. Države članice trebale bi moći navesti broj slučajeva dodijeljenog od strane Komisije za pojedinačni slučaj ili plan, te konačno, kopiju odluke Komisije koja nije povjerljiva, zajedno s relevantnom referencom Službenog lista Europskih zajednica. Komisija je dužna učiniti najviše što može kako bi na transparentan način učinila dostupnim informacije o slučajevima i planovima koje je odobrila.

7. IZVJEŠĆA KOJA DRŽAVE ČLANICE MORAJU DOSTAVITI KOMISIJI

7.1. Budući da se mogu pojaviti nova kretanja na financijskim tržištima, te budući da je teško procijeniti vrijednost državnih jamstava, od osobitog je značaja stalno preispitivanje u skladu s člankom 88. stavkom 1. planova državnih jamstava koje je Komisija odobrila. Osim uobičajenih podataka o rashodima, izvješća koja je potrebno godišnje dostaviti (za planove i pojedinačna jamstva) Komisiji trebala bi sadržavati podatke o ukupnom iznosu izdanih neizvršenih jamstava, ukupnom iznosu kojeg je država isplatila u prethodnoj godini za dužnike koji nisu ispunili svoje obveze (umanjeno za sva naplaćena sredstva), te o premijama plaćenim za državna jamstva u istoj godini. Ti će podaci pomoći u izračunu stope neizvršenja

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

ugovornih obveza i koristit će se za ponovnu procjenu vrijednosti budućih jamstava, te, ukoliko je to potrebno, premija koje će se plaćati u budućnosti.

7.2. Komisija ne namjerava koristiti podatke dobivene u prethodno spomenutim izvješćima, te one koji nisu poznati ili predvidivi u vrijeme kada je Komisija donijela prethodnu odluku, kako bi revidirala svoje prvobitne zaključke koji se odnose na postojanje ili opseg potpora obuhvaćenih planovima državnih jamstava. Međutim, Komisija može koristiti te podatke kako bi predložila odgovarajuće mjere državi članici prema članku 88. (1) u svrhu izmjene postojećeg plana državnih jamstava.

- (1) Pismo Komisije državama članicama, SG (89) D/4328 od 05. travnja 1989.
- (2) Pismo Komisije državama članicama, SG (89) D/12772 od 12. listopada 1989.
- (3) Priopćenje Komisije državama članicama o primjeni članaka 92. i 93. Ugovora o osnivanju EEZ-a i članka 5. Direktive Komisije 80/723/EEZ javnim poduzećima iz sektora proizvodnje (SL C 307, 13.11.1993., str. 3).
- (4) Vidi bilješku 3, stavak 38.1. i 38.2.
- (5) Pod pretpostavkom da je trgovačko društvo ponudilo istu razinu osiguranja državi i kreditnoj instituciji.
- (6) Iz odgovora na upitnik o državnim jamstvima, evidentno je da nekoliko država članica već primjenjuje ovo pravilo. Pokriveni postotak značajno varira od 20% do 100%. Unatoč tomu, mnoštvo jamstava pokriva cjelokupni iznos osnovne financijske operacije, oslobađajući na taj način kreditnu instituciju potrebe za ispravnom procjenom kreditne sposobnosti korisnika za svoj osobni interes.
- (7) Vidi Zakon o tržišnom natjecanju u Europskoj zajednici, volumen IIA, Pravila koja se primjenjuju na državne potpore, koji je objavio Ured za službene publikacije Europskih zajednica. Određeni tekstovi su isto tako objavljeni u Službenom listu dostupnom na Internetu.
- (8) SL L 83, 27.03.1999., str. 1.
- (9) Vidi Slučaj C-39/94 Syndicat Français de l'Express International (SFEI) i drugi v La Poste i drugi [] ECR I-3547.

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Priopćenje Komisije u skladu s člankom 2. Odluke Komisije 85/71/EEZ od 21. prosinca 1984. vezano uz popis kemijskih tvari koje se prijavljuju prema Direktivi Vijeća 67/548/EEZ o usklađivanju zakona, regulative i administrativnih odredbi koje se odnose na klasifikaciju, pakiranje i označavanje opasnih tvari (2000/C 72/02)

ELINCS - European list of notified chemical substances (Europski popis prijavljenih kemijskih tvari)
Objašnjenje

Elincs se objavljuje se u skladu s Odlukom Komisije 85/71/EEZ(1). On sadrži sve kemijske tvari prijavljene unutar Europske zajednice do 30. lipnja 1995., u skladu s člankom 7. Direktive Vijeća 67/548/EEZ(2) (dalje u tekstu: Direktiva). Planira se godišnje ažuriranje popisa. Svaki unos u popis odgovara jednoj kemijskoj tvari. Međutim, mnoge zapise dostavljaju jedan ili više uvoznika i/ili proizvođača.

Za svaku tvar, daju se sljedeći podaci, ukoliko su relevantni i ukoliko nisu povjerljivi:

(a) Brojevi

Broj EZ-a: broj dodijeljen od strane Komisije Europskih zajednica.

Brojevi zapisa: prvo, broj zapisa glavnog dokumenta (broj prvog primljenog zapisa za neku tvar, primjenom članka 7. Direktive u bilo kojoj državi članici), a nakon njega slijede svi ostali brojevi zapisa.

Broj zapisa ima sljedeću standardnu strukturu: xx-xx-xxxx. Prve dvije brojke označavaju godinu prijave, sljedeće dvije brojke upućuju na državu članicu u kojoj je tvar prijavljena, a posljednje četiri brojke označavaju broj zapisa kronološkim redom prema kojem je zaprimljen unutar dotične države. Kodovi za različite države članice su sljedeći: 01: Francuska; 2: Belgija; 03: Nizozemska; 04: Njemačka; 05: Italija; 06: Velika Britanija; 07: Irska; 08: Danska; 09: Luksemburg; 10: Grčka; 11: Španjolska; 12: Portugal; 13: Finska; 14: Austrija; 15: Švedska.

(b) Identifikacija tvari

Prema Dodatku Odluke 85/71/EEZ, svaka se tvar identificira pomoću njene robne marke i generičkog imena, ili samo pomoću njene robne marke ukoliko je jedno nadležno tijelo odobrilo povjerljivost generičkog imena, na zahtjev jednog podnositelja prijave, iz razloga poslovne tajne.

Uzimajući u obzir prethodni stavak, sljedeći identifikacijski odjeljci daju se u popisu za svaku tvar:

Robna marka: sve robne marke pod kojima se tvar nalazi na tržištu unutar Zajednice.

Generičko ime: to je u pravilu ime tvari prema pravilima Međunarodne unije čiste i primijenjene kemije (IUPAC - International Union of Pure and Applied Chemistry). Ukoliko nije moguće dodijeliti precizno generičko ime (npr. ukoliko tvar nije u potpunosti definirana), ime se dodjeljuje prema pravilima definiranim za identifikaciju takvih tvari u Europskom popisu postojećih komercijalnih kemijskih tvari (Einecs - European Inventory of Existing Chemical Substances) (3). Neka generička imena navedena u četvrtom izdanju Elincsa (4) izmijenjena su i dopunjena prema obavijesti i IUPAC-ovim nomenklaturnim pravilima.

Nakon četvrtog izdanja Elincsa nadležna tijela za prijavu novih kemijskih tvari dogovorila su se da će izmijeniti pravila koja se odnose na identifikaciju smjesa. Cilj promjene je izbjeći nedosljednosti u usporedbi s pravilima Einecs-a, te pojednostaviti postupak za podnositelje prijave. Ta promjena neće utjecati na bilo koje obveze prijave.

Prema novim pravilima:

- unos u Elincs smatrat će se (mono-)tvari, kada je glavna komponenta prisutna na razini od 80% ili više (SNIF(5), Odjeljak 1.1.00: smjesa "ne"). Tvar će biti navedena u Elincsu samo pod imenom (mono-)tvari.

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

- unos u Elincs smatrat će se smjesom kada je glavna komponenta zastupljena na razini od manje od 80% (SNIF, Odjeljak 1.1.00: smjesa “da”). Sve komponente zastupljene na razini od barem 10% navode se u Elincsu).

Ukoliko ne postoje suprotne indikacije, manjinske komponente i nečiste tvari ne spominju se u Elincsu. U svakom slučaju, one će se isto tako pojaviti u identifikacijskom odjeljku, ukoliko značajno pridonose klasifikaciji tvari.

Nova se pravila primjenjuju na sve obavijesti i obavijesti ažurirane nakon četvrtog izdanja Elincsa. Sustavno preispitivanje svih unosa u Elincs je u tijeku.

(c) Klasifikacija

Klasifikacija, kao što je objavljeno u Dodatku I Direktive, za dotičnu tvar.

Ovaj se odjeljak popunjava samo ukoliko je za tvar postignuta usklađena klasifikacija na razini Zajednice u skladu s člankom 4. Direktive, a njezina klasifikacija je objavljena u Dodatku I ove Direktive.

Ukoliko je tvar klasificirana kao opasna, ali još nije unesena u Dodatak I, u ovaj odjeljak se stavlja zvjezdica.

Napomena:

Za označavanje tvari, primijeniti pravila navedena u Direktivi, posebno članke 4. i 23., te Dodatak VI (Opći propisi klasifikacije i označavanja za opasne tvari i preparate).

(1)	SL	L	30,	02.02.1985.,	str.	33.				
(2)	SL 196,	16.08.1967.,	str. 1.	Direktiva posljednji puta izmijenjena i dopunjena Direktivom 1999/33/EZ	(SL	L	199,	30.7.1999.,	str.	57).
(3)	SL	C	146	A,	15.6.1990.,	str.	1.			
(4)	SL	C	361,	17.12.1994.,	str.	1.				
(5)	Promjenjivi format sažete obavijesti.									

MJESTO ZA TABLICU

PRIOPĆENJE

Peto izdanje Elincsa

(u skladu sa člankom 21. Direktive 67/548/EEZ)

(2000/C 72/01)

(Tekst značajan za Europsku agenciju za zaštitu okoliša)

U skladu s Odlukom Komisije 85/71/EEZ od 21. prosinca 1984. (1) popis kemijskih tvari, prijavljen prema Direktivi Vijeća 67/548/EEZ (2) (dalje u tekstu: Direktiva) o usklađivanju zakona, regulative i administrativnih odredbi koje se odnose na klasifikaciju, pakiranje i označavanje opasnih tvari (Elincs), sastavljen je i navodi se u Službenom listu Europskih zajednica.

Ovaj popis zamjenjuje prethodni popis (3) i sadrži sve kemijske tvari prijavljene do 30. lipnja 1995. u skladu s člankom 5. Direktive.

Ovaj popis nadopunjuje Europski popis postojećih komercijalnih kemijskih tvari (Eincsa) objavljen 15. lipnja 1990. (4), koji navodi sve tvari plasirane na tržište do 18. rujna 1981. Osim izuzetaka reguliranih člancima 1. i 13. Direktive, sve tvari plasirane na tržište Zajednice ili, u slučaju novih tvari, prijavljene najkasnije do 30. lipnja 1995., uključujući one koje su sastojci preparata, pojavljuju se ili u Eincsu ili u Elincsu.

RADNA VERZIJA-MINISTARSTVO ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Osim prethodno navedenih iznimaka, tvari plasirane na tržište koje nisu navedene niti u Einesu niti u Elincsu morale su biti prijavljene ili se moraju prijaviti u skladu s Direktivom, te će biti uključene u ažuriranu verziju Elinsa.

To što je tvar navedena u Elincsu ipak ne oslobađa bilo kojeg novog uvoznika i/ili novog proizvođača koji ju plasira na tržište Zajednice da prijavi tu tvar u skladu s Direktivom. Međutim, ukoliko je tvar već prijavljena, nadležno tijelo može prihvatiti da se novi podnositelj prijave pozove, što se tiče tehničkog zapisa, na rezultate istraživanja koja je proveo prethodni podnositelj ili podnositelji prijave, uz njegovu ili njihovu pismenu suglasnost, naročito da bi se što je više moguće izbjegli pokusi u kojima se koriste životinje kralješnjaci.

U skladu s Direktivom 85/71/EEZ, klasifikacija tih tvari se uključuje u Elinc samo ukoliko je službeno prihvaćena na razini Zajednice, te se stoga pojavljuje u Dodatku I Direktive. Ostale opasne tvari s popisa, koje je provizorno klasificirao podnositelj prijave, u postupku su za službenu klasifikaciju, a službena klasifikacija bit će uključena u ažuriranu verziju Elinsa.

- (1) SL L 30, 02.02.1985., str. 33.
- (2) SL 196, 16.08.1967., str. 1. Direktiva posljednji puta izmijenjena Direktivom 1999/33/EEZ(SL L 199, 30.07.1999., str. 57).
- (3) SL C 361, 17.12.1994., str. 1.
- (4) SL C 146 A, 15.06.1990., str. 1.